

CHICAGO.

Česká žena se pohřešuje.

Paní Anna Čuchnová odešla v nejnemnějším nočním šatě z domu a dosud se nevrátila.

Paní Anna Čuchnová z domu č. 727 Loomis, roh 19 ul. zmizela 29. března ráno mezi 2 a 3 1/2 hod. ze svého obydlí, majíc na sobě jen nejnemnější oběk noční a sice bílou pruhovanou sukni a nevelký plavý svrchní šátek kostkovaný a dle všeho bosa, ač poslednější není zjištěno, neboť si zmíněná paní mohla nějakou obuv lehce zaopatřit; ale v domácnosti veškerá její obuv byla nalezena.

Podél postele, kde spala se svým mužem panelem Vojtěchem Čuchnou, ležely sukně a kazajka, jak je byla paní Čuchnová v úterý večer svlékla, jdouc spát a jelikož veškeré sváteční šaty této paní patřící ostaly ve skříni netknuty, obává se rodina toho nejhoršího a to tím spíše, že vzdor úsilovnému pátrání, není o zmizelé ani památky.

V úterý na večer navštívil svoje rodiče pan Jan Čuchna, v téměř domě se svými rodiči bydlící a pozoroval na své matce jakousi roztržitost — že však v posledním čase bylo na ní k pozorování jakési známky tiché pomatenosti, nenapadlo mu pranic, že snad v noci by odešla z domu. Manžel zmizelé paní probudil se ve 2 hodiny včera ráno a v čas ten ještě paní Čuchnová byla v posteli. Když však probudil se ve 3 1/2 hodiny a ženu svojí u sebe neviděl, čekal chvíli a pak šel ji hledat ku svému synu Janovi, v tomtéž domě bydlícímu, kde ji ale též nenalezl. Ježto se mohlo stát, že paní Čuchnová pooděšla třeba někam do grocerie, neb k řezníku, an mezitím chýlilo se již k ránu, očekávali manžel i syn paní Čuchnovou až do 6 hodin a pak teprve celý případ udali policii a mimo to pátrali na všech stranách, kde by možno bylo zmizelou paní nalézt.

Ježto ani dnes ráno o 6 a půl hodině nebylo po p. Čuchnové žádné stopy, má se za to, že v okamžitém návalu pomatenosti vyšla z domu a někde se jí nějaké neštěstí přihodilo.

Paní Čuchnová jest 70 let stará měla 14 dětí, z nichž 12 jest jich na živu; mezi těmi jest již jmenovaný Jan a pak pan Frank Čuchna, chvalně známý hostinský z rohu Throop a 19 ulice. Vůbec celá rodina těší se přízoi všeobecné a neočekávaný osud paní Čuchnové zbujuje u sousedů a všech známých upřímný soucit.

Požár u Čecha.

28. března večer kolem 9. h vypukl oheň v přízemí domu p. Václava Doubka č. 796 záp. 17tá ulice a sice v kůlně na dříví a uhlí. Plameny brzo zachvátily i krejčovskou dílnu p. Doubka, již zničily a draly se po schodech do prvního poschodí, kde je ale přispěchavší hasiči na zhoubné pouti řádnou spráskou vody zastavili a dalšímu ničení konec učinili. Přes to vše má pan Doubek přes \$200 škody.

Nehoda českého děvčátka.

Pětiletá Marie Kostíková z čís. 689 Jefferson ul. byla náhodou přejeta pivním povozem, patřícím pivovaru Seippovu a pravá nožička jí strašně zohavena. K poraněnému dítěti byl zavolán ihned dr. Vištajn, který když shle-

dal, že děvčátko utrpělo i povážlivá vnitřní poranění, nemá mnoho naděje na jeho zachránění.

ech si zoufal.

Josef Hais se včera večer otrávil.

V návalu pijácké třeštivky otrávil se 31. března odpoledne as ve dvě hodiny kamenník Josef Hais ze 17. ul. blízce Wood ul. a zemřel za velkých bolestí o 8 1/2 hod. večer, aniž mu mohlo být více zpomoženo.

Hais byl 33 let starý, pocházel ze Zahorčic v Čechách a přistěhoval se do zdejšího města Chicaga as před 15 lety; patřil dříve k unii kamenické a dosud patří k č. 33 CSPO. Zanechává zde vdovu a 3 děti, v dosti trudných poměrech. Pohřeb bude obřádkován zítra dopoledne z domu smutku.

Kozáci přijdou do Chicaga.

Němci dle všeho mají před kozáky kapitální "vitr", neboť dnešní "Staats Ztg." úvod svůj k této zprávě přibarvila básní, jakou poctív každý Němec ve svém domově, slyší-li zvolati: "Kozáci jdou." Těchto donských synů, pověstných svými odvážnými jízdeckými kousky, přijde sem tyto dni jedenáct, aby o výstavě dokázali, jsou-li lepšími jezdci než naši pověstní "cowboyové." Jsou to: princ Krištof Macimelnikojlov, v jehož společnosti nachází se princezna Dimitrij Macimelnikojlovna, Ondřej Čechinsacki, Ondřej Jorichojlov, Michal Kabalacki, Jiří Mazem, Samuel Ilicki, Rafael Tralacki, Lev Tradicki, Jerasem Martínek a Kuzma Bibinin.

Slováci a Ludvíkova společnost.

"Amerikánsko-Slovenské Noviny" v Pittsburgu vycházející přináší dlouhý článek o Ludvíkové společnosti a zmíní se též o návštěvě Allegheny, sesterského města Pittsburgu, při čemž vyzývají všechny své krajany, aby představení se účastnili. Rozšířený a vlivuplný list tento píše následovně:

"Z New Yorku vypraví se společnost do Baltimore, kde pravde podobně bude hrať v halle p. Fr. Šimeka na Orleans str. Z Baltimore přijde do Allegheny, Pa. a asi 12—13 apríla bude hrať v České Síní na Vinial ulici. Z Allegheny odoberie se do Clevelandu, ztadial' do Detroit, Toledo a Chicaga a tak dále. Jak dlo kde sa sdrží a čo bude predstavať, nezabudneme o tom upovedomiť našich rodákov. My vrelo odporúčame túto divadelnú spoločnosť do priazne slovenských rodákov a žiadame, aby súčasťnili se čim hojnějším počtom na predstaveniach. Je to jakoby "naše" a tak znamenitej spoločnosti, tak výtečne predstavených divadelných kusov, nevidí mnohí za celého svojho života. Tu príležitosť, presvedčiť sa, jak užl'achtilá zábava, jak neoceniteľný požitek je: vidieť krásné divadlo. My slovenskou úprimnosťou vídame spoločnosť pána Ludvíka na pode noveje našej otčiny a želáme jim z tohože srdca mnoho zdaru."

Rakouským konsulem

v St. Francisku jmenován krajan pan František Korbel.

Dochází nás telegrafická zpráva, že pan František Korbel, známý

českoamerický občan jmenován byl rakouským konsulem v St. Francisku v Cal. Pan Korbel jest zajisté k tomu úřadu schopen a krajané, kteří jeho pomoci budou potřebovati, naleznou v něm obětavého rádce i pomocníka.

Bojí se revoluce.

Belgická sněmovna poslanců učinila ještě rozhodnutí o změně ústavy.

Parlament nemůže jaksiz místa a čím rozpačitéjším se stáva jeho jednání, tím mocněji roste hnutí v lidu, hlavně dělnickém.

Vypravuje se, že socialisté a anarchisté s radikáli se spikli, aby nějakým násilným skutkem, na příklad obsazením sněmovní budovy v době rokování všeobecné hlasovací právo si vynutil. Je-li pověst tato pravdiva, nelze ovšem s povzdálí rozsuzovat a to tím méně, ježto bruselští politikové sami v té příčině nevědí, na čem jsou. Avšak z hlasů veřejného tisku lze soudit, že se opravdu něco vážného chystá.

Liberální časopis "Journal de Mons" na př. praví: "Rokování o změně ústavy nebude ukončeno, aniž by se stala nějaká vážná událost. Hlavní otázkou jest, bude-li socialisticko-radikální spiknutí po výbuchu rebellie v Bruselu nebo na venkově liberálním podporováno. Sami o sobě jsou socialisté malomocni; povedou-li několik tisíc chudásů na jatky, pocítí kruté mravní následky provokovaného krveprolití. Kdyby však v občanstvu našli záštitu a podporu, staly by se následky toho nedohlednými. Pomysleme si jen, že by občanské gardy s povstalci se spojily.... A potom? Komu by revoluce prospěla, občanstvu nebo socialismu? Pokročilé občanstvo musilo by svým socialistickým spojencům kaštanů z ohně vytahat a krvavý triumf všeobecného hlasovacího práva proměnil by se ve vítězství kolegivistického programu.

Chťejí-li socialisté stůj co stůj to velké závěrečné dobrodružství provést, necht' si je provedou na vlastní rub a účet. Občané však necht' se chránit poškoditi podporováním socialistů věc svojí vlastní, neboť to byl by nejhloupější a nejměšnější způsob samovraždy. Ale buď si jak buď, jisto je, že socialisticko-radikální spiknutí existuje a hluboké ticho, jež naschvál vládnouti nechává, jest nepochybným znamením, že vzpoura brzy propukne.

Tak napsal liberální časopis, o němž se obecně mluví, že o socialistických věcech a zámyslech vždy dobře zpraven bývá.

Obavy jeho potvrzuje do jisté míry ústf. socialistický orgán "Le Peuple", kteráž tato velmi srozumitelná slova pronáší:

"Zpátečníci zahrávají si s ohněm, anebo lépe řečeno, s dynamitem.

Bylo by s podivením, kdyby se ve věci té neudal velmi vážný obrát a kdyby odpor zpátečnické většiny nezpůsobil výbuch občanské války. Lze předpovědět, že v Belgii za nedlouho propukne revoluce proto, že Woeste, tento nade vše nenáviděný klerikální politik a Van den Kindere, tento neméně nepopulární politik liberálů, Belgičanům politická práva zadržují. A při tom neostýchají se tito lumpové hráti si ve sněmovně na apoštoly víry a svornosti!"

§ Podlounictví s hudbou.—Dalo se předpokládat, že celní válka mezi Francií a Švýcarskem opět oživí romantickou živnost podlounnickou a znovu rozžehne starou pítku mezi podlounfky a pohraničními strážníky. Vskutku pracuje se na obou stranách s uznání hodným vynaložením leti a zchytalostí, jakož dokazuje následující případ, jenž se odehrál těchto dnů na jezeře ženevském. Šlo tu o kolovrátek a sice o jeden z oněch obrovských nástrojů na kolech, jež dovedou pobouřit tancechtivé nohy celé čtvrti. Jednoho dne na počátku března vystoupil v Bellegardu na švýcarskou půdu z lyonského vlaku Itallán, dal si z vagonu pro zavazadla vyndat svůj kolovrátek na kolech a strkal se s ním kontrolním sálem. "Máte něco k vyčlenění?" tázal se ho finanční strážník. Itallán vesele zavrtěl hlavou a počal točit klikou k nemalému gaudiu ostatních cestujících a celního personálu. Ale pravý celník nedá se omráčit ani pláčem ani smíchem. Celní strážník dal nástroj důkladně ohledat. Zatím co jeden ze strážníků odděloval víko kolovrátku, plížil se Itallán potichu ke dveřím, byl ale rychle dohoněn a doveden zpět. Kolovrátek byl hotovou trafikou: byly tu doutníky, cigarety, tabák kuřlavý a šňupavý, vše nejlepší druhů. Teď prohlédnut také kolovrátkář a shledáno, že má pod košík několik set havanských doutníků. Rozumí se, že bylo všecko konfiskováno, ale Itallanu se velkomyslně dovolilo, aby zahrál ještě kousek na svém kolovrátku a podnikl obvyklou sbírku.

* Chytrý ženich.—V poslední době masopustní měla se konati v jedné obci nedaleko Nymburka svatba. Sezvaní hosté se sjeli, aby svatebního veselí s účastnili. Ženich však žádal na tohánovi, by mu dříve, než se do kostela k oddávkám odeberé, vyplatil slíbené věno. Když nastávající tchán tak neúčinně, odjel milý pan ženich zpět domů, zanechav vyvolenou družku svou a udivené hosty samotny. Tito neztratili chuti a v básni boží pěkně všecko vyplili, jako by se nebylo nic přihodilo. Za tři dny se spor o věno mezi tchánem a ženichem urovnal, načež teprve oddávky byly vykonány.

§ Synovec papežův, hrabě Camillo Pecci, způsobuje svému ctihodnému strýci nemalé trampoty. Následkem svých lehkomyslných kousků (prohrál prý olromné sumy a byl prý též ve spojení se známou ašferou petrského haléře monsignora Folchibo) byl vypořázen od papežského dvora a odebral se se svou manželkou, rodilou Kubánkou, na Kubu, kdež dosud mešká. Doufaje, že bude snáze lze pohnout srdcem papežovým v době jeho jubilea, zaslal mladý pán svému strýci telegrafickou prosbu za odpuštění. Ale papež na telegram ani neodpověděl a pan hrabě Camillo Pecci bude muset i na dále jstí trpký chléb vyhnanství.